

[Bolvig]

Jeg vil gerne på det radikale venstres vegne sige til arbejdsministeren, når vi nu får de drøftelser, som arbejdsministeren lægger op til i sin redegørelse, at der er i hvert tilfælde ét område, hvor der er talrige meningsfulde arbejdsopgaver for en masse unge, og det er i udviklingslandene. Vi ved alle sammen, at hele den teknologiske verden selvfølgelig sender den teknologiske verdens produkter til Asien, Afrika og Latinamerika. De har ikke baggrunden, de har ikke den tilstrækkelige teknologiske viden til at kunne udnytte de produkter, vi sender ud. Derfor får vi alle disse talrige rapporter om, at der står glimrende produkter, som bare ikke kan udnyttes. Hvis vi i kommunal eller amtskommunal regie tillod kommunerne at iværksætte produktioner af lavteknologiske produkter – måske produkter, som var egnede i 1930'erne, og som vi både har viden om og tegninger til – og sørgede for, at disse produkter kunne blive produceret og sendt til udviklingslandene, så gav vi mulighed for at lave virkelig meningsfuldt, udviklende, værdifuldt, berigende arbejde, som ikke konkurrerede med eksisterende dansk produktion, og samtidig ville det være en hjælp til de udviklingslande, som vi i øvrigt hjælper alt for lidt.

Hvis vi kobler vores u-landsproblematik ind, er jeg overbevist om, at der findes mange andre opgaver. Man kunne forestille sig ungdomslejre, et tilbud til unge, som gerne vil have horisonten udvidet. Man kunne sørge for, at de i samarbejde med unge fra et eller flere udviklingslande kunne påtage sig i disse lande andre meningsfulde arbejdsopgaver, ligesom man kunne forestille sig, at Danida placerede ordrer hos dansk industri, mod at denne industri til gengæld påtog sig at ansætte mange unge ledige. Jeg tror, det er nødvendigt, at vi anskuer disse problemer på en ny måde.

Et andet meget vigtigt område, hvor vi efter det radikale venstres opfattelse kunne sætte ind, er det, vi med en flot overskrift kalder iværksætterproblematikken. Det er givet, at det er værdifuldt, hvis vi kan inspirere og opmuntre iderige mennesker til at etablere ny produktion, ja, lave en slags egnsudviklingslov for iværksættere, eller hvad man skal kalde det. Hvis samfundet erkendte vigtigheden af, at der blev startet ny produktion, er jeg overbevist om, at det ville skabe mange nye job og give mange nye mu-

ligheder. Vi ved alle sammen, at både Danfos og Grundfos og andre kendte virksomheder alle sammen har været små engang. Derfor er det et mene mene tekel for os alle sammen, at der i de sidste par år er lukket flere virksomheder, end der er startet, og at den gruppe af mennesker, som normalt etablerer ny produktion, bliver mindre og mindre, for folk med en højere uddannelse starter nemlig ikke, det viser alle rapporter.

Danmark har vel simpelt hen verdens bedste rådgivningsservice teknologisk og økonomisk, men forudsætningen for enhver form for produktion er salg, og derfor er det område, hvor vi skal sætte ind, især tilbud til mindre og mellemstore virksomheder. Kunne vi hjælpe dem med hensyn til salget, hjælpe med, at der blev åbnet nye markeder og nye muligheder i en lang række udlande, tror jeg, det ville være en virkelig værdifuld håndsrækning. Her er det manglende led i en i øvrigt værdifuld dansk konsulent- og serviceydelsestjeneste.

Jeg har tidligere sagt, og jeg vil gerne understrege det, at jeg tror, det er nødvendigt, at vi styrker arbejdsformidlingen, styrker den mere, end vi har gjort, giver arbejdsformidlingen større muligheder. Arbejdsmarkedsudvalget var i Sverige, og jeg tror, vi alle sammen blev inspireret af at se, at takket være udnyttelsen af EDB-teknikken var hele Sverige ét stort og efter min opfattelse velfungerende arbejdsmarked, hvor tilbud om arbejde rundt omkring i det udstrakte land øjeblikkeligt kunne blive givet i enhver krog af Sverige. Jeg tror, vi skal ind på den vej.

Jeg vil anbefale arbejdsministeren at sikre, at arbejdsformidlingen også bliver anvendt af det offentlige. Det er klart, at arbejdsformidlingen – meget uretfærdigt, egentlig – i mange kredse får et dårligt ry, fordi det er den sidste mulighed, en arbejdsgiver anvender. Hvis det som i Sverige var naturligt for alle mennesker, uanset hvilken baggrund man havde, at henvende sig til arbejdsformidlingen, når man ønskede et job, ville arbejdsformidlingen blive mere estimeret, og det tror jeg virkelig ville hjælpe.

Arbejdsministeren beder om nye forslag. Jeg betragter arbejdsministerens redegørelse som et håndslag og som en opfordring til os om at drøfte alle mulige forskellige former for forslag. En af de ting, jeg gerne vil have at arbejdsministeren overvejer, er, om ikke vi